

**Oponentský posudek na bakalářskou práci „Vliv postoje řidičů na aktivity logistické firmy“
(Kateřina Drašarová, 2013)**

vypracoval: Mgr. et Mgr. Ondřej Špaček

Předkládaná práce analyzuje postoje řidičů logistické firmy ve dvou oblastech. Zprv se zaměřuje na širší oblast spokojenosti s prací, a to především v kontextu pracovních podmínek, zadruhé pak využívá hodnocení řidičů pro „bottom-up“ posouzení případných silných a slabých stránek firemního provozu. Text je vypracován precizně a pečlivě, formální náležitosti jsou plně dodrženy a úprava práce je od titulní strany po přílohy příkladná. O to závažnější jsou výtky, které mám k samotnému obsahu práce, a které činí její posouzení, navzdory uvedeným kvalitám, velice obtížné. To není usnadněno ani tím, že práce má v zásadě evaluační charakter s možným vysokým přínosem pro danou organizaci, ale se zanedbatelnou obecnější relevancí.

První výtka je klíčová a vztahuje se k práci s literaturou při zpracování teoretických východisek. Musím bohužel konstatovat, že teoretické zakotvení práce představuje koláž doslovně převzatých částí hesel z Velkého sociologického slovníku doplněnou o učebnici psychologie. Za sebou si tak můžeme přečíst hesla počínaje „sociologií práce“ přes „sociologii podniku“ po „pracovní podmínky“ či „pracovní prostředí“. Doslovnost převzetí bych obvykle hodnotil jako zásadní etické pochybení, vzhledem k pečlivému citování jej ale zde chápu spíše jako zásadní neznalost práce s literaturou. Proto sice nepodávám podnět k disciplinárnímu řízení, ale nejsem přesvědčen, že by si autorka osvojila základní pravidla „řemesla“, které bych od bakalářské kvalifikační práce očekával.

Z tohoto důvodu bych mohl v tomto místě posuzování ukončit, zároveň bych ale chtěl upozornit i na některé další problémy, které v práci nacházím. Otazník bych vznesl nad samotné směřování cílů práce, které podle mého názoru nejsou kvalifikovaně zasazeny do kontextu sociologie či psychologie práce. Hypotézy výzkumu jsou tak nutně tápající a působí spíše dojmem ad hoc vytvořených tvrzení. I v samotném názvu práce se objevuje určitá nejasnost – i po několikerém čtení si stále nejsem jistý, jak ho vlastně chápat. Na první pohled bych čekal, že práce se bude zabývat tím, jak logistická firma mění své aktivity podle toho, jaké postoje mají její řidiči. To ale tématem není.

Etickým, ale především také metodologickým pochybením je absence diskuze pozice autorky vzhledem ke zkoumané firmě, a potažmo i respondentům. Pokud se nepletu, tak v celém textu vystupuje jako nezávislá badatelka, která zvnějšku přichází do firmy a ve spolupráci s vedením a respondenty se zabývá řešeným problémem. Vzhledem k obsahu si tím ale čtenář není příliš jistý, a tak jednoduché zadání dotazu na internetu hned na prvním místě odhalí identitu firmy i pracovní pozici autorky (Quality Manager). Nejen, že tím přichází vniveč celá snaha o anonymizaci zkoumaného subjektu, ale zároveň se tím zpochybňuje metodologická věrohodnost celého výzkumu. Nakolik si může být řadový pracovník jistý, že informace, které jsou zjišťovány z pozice nadřízených, nebudou použity proti němu? Jaké reálné záruky jim autorka mohla dát, a podložit tím tak důvěryhodnost odpovědi? V tomto kontextu je úsměvné, pokud se hrdě konstatuje, že „všichni řidiči jsou s prací spokojeni“ (podtržení v originále, str. 32). Méně úsměvné je pak to, že je výzkumná situace hodnocena jako eticky nenáročná (str. 24).

Analýza samotných dat je do značné míry popisná. Sympatické je využití poziční mapy, kde jednu z os určují korelace celkové spokojenosti s prací s dílčími aspekty spokojenosti. Zároveň ale musím upozornit, že ze statistického hlediska nejsou na zkoumaném vzorku uvedené rozdíly v korelačních koeficientech významné (nemělo by tedy mít smysl bavit se o tom, která dimenze bude spadat do jakého sektoru).

Shrnuto, je třeba znovu upozornit na pečlivost zpracování práce, to je ale bohužel pouze malý vklad. Osobně nejsem přesvědčen o tom, že bakalářské práce absolventů FHS by měly mít jako hlavní cíl optimalizaci fungování soukromých firem. Studenti by měli prokázat především svoji kvalifikovanost z akademických hledisek. Pokud se ale najde pedagog, který je ochoten toto směřování schválit a garantovat, pak jsem ochoten od tohoto kritéria odhlédnout. Stejně tak totiž nepovažuji za vhodné, aby studenti nesli důsledky názorových rozdílů pedagogů. **I tak zde ale zůstává zásadní nepřekročitelný problém práce s literaturou, který je přítomen v kapitole zpracovávající teoretická východiska. Nejsem přesvědčen, že tímto textem studentka prokázala osvojení základních dovedností odpovídajících bakalářskému stupni studia, a nemohou jej proto doporučit k obhajobě.**

V Praze dne 1. 6. 2013

Mgr. et Mgr. Ondřej Špaček